

ричитъ. Нѣкогашното необузвано страшилище днесъ е кроткъ и мощникъ.

Въ своята упорита, непрекъсната борба човѣкътъ е съзналъ, че **задружността** има голѣми предимства, дава по-добри резултати. Ако отдѣлниятъ човѣкъ е слабъ, безпомощенъ, „сговорната дружина планина подига.“

Трудъ, знание и обществено-ност — това сж три лоста на човѣшкия напредѣкъ. Това е идеалътъ на разбраното човѣшко общество, който идеалъ осмисля живота. И това разбрано общество, което схваща смисъла и красотата на живота, се стреми не само да продължи тоя животъ чрезъ своитѣ деца — наследници, ами и да вдъхне у тѣхъ този идеалъ. А този свой стремежъ то преследва чрезъ **възпитанието** на своитѣ рожби.

* *
*

Възпитанието на децата започва още отъ момента на тѣхното раждане. Домътъ е първото училище на детето. Не само първото, но и най-важното. Важно е за неговото правилно развитие на тѣлото и още по-важно е за оформяването на неговата душа.

Домашното възпитание е трудна и деликатна работа. Отъ незнание и небрежностъ можемъ да убиемъ здравето на детето си. Можемъ да посѣемъ въ душата му добри семена, но можемъ и да я заглушимъ съ плевели. Всичко можемъ. И често пжти вър-

шимъ работи, безъ да съзнаваме тѣхнитѣ пагубни сетнини. Въмѣсто утеха и надежда, пожънваме разочарование. Въмѣсто радостъ, кжпемъ се въ сълзи. Създаваме домашни тирани, които никакви сетнешни бащини заплашвания не могатъ да поправятъ, никакви майчини молби, въздишки и сълзи не могатъ да трогнатъ и омекчатъ. Създаваме храненици, обществени паразити, които отбѣгватъ благородния трудъ, чиито сърдца сж затворени за човѣщина. Тѣ сж дребнави, нищожни. Тѣ сж мързеливи и алчни. Покварата смѣтатъ за достоинство. Нравственото чувство у тѣхъ е затжпено. Тѣ сж убийци на живота, на разумния, смисления животъ.

Такива деца можемъ да възпитаваме. Такива членове на обществото можемъ да създадемъ. Вредни за себе си, вредни за семейството, вредни за държавата.

Повтарямъ: домашното възпитание е решающе за бждещето на децата. Отъ него трѣбва да се интересуватъ и майката и бащата. Не може бащата да го възлага само на майката, не може и майката да се оправдава съ нехайството на бащата. И двамата сж еднакво отговорни.

Има нѣща, които спомагатъ за доброто домашно възпитание на децата. Има нѣща вредни за сжщото. И еднигѣ и другитѣ трѣбва да се знаятъ и спазватъ. По тѣхъ ще пишемъ въ следнитѣ книжки на „Народна цѣлина“.

До виждане!